DOMSTOLENS DOM
av den 17 februari 1977*

Mål 66/76

Confédération française démocratique du travail (CFDT), Paris, företrätt av generalsekreteraren Edmond Maire, biträdd av Pierre Edouard Weil, advokat vid Cour de Paris, med delgivningsadress i Luxemburg hos maître Vogel, advokat vid Cour de Paris, 30, rue Goethe,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas råd, företrätt av juridiske rådgivaren Antonio Sacchettini, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos direktör Van Den Houten, rättstjänsten vid Europeiska investeringsbanken, 2, place de Metz,

svarande.

Talan avser upphävande av rådets beslut av den 1 juni 1976 och av den av rådets generalsekreterare i skrivelse av den 1 juli 1976 meddelade vägran att inför rådet presentera CFDT:s lista över kandidater till den rådgivande kommitté som avses i artikel 18 i EKSG-fördraget.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden H. Kutscher, avdelningsordföranden P. Pescatore samt domarna M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, G. Bosco och A. Touffait,

generaladvokat: G. Reischl,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

meddelar följande

* Rättegångsspråk: franska.

dom

DOMSKÄL

1 Genom ansökan, som inkom till domstolen den 14 juli 1976, har Confédération française démocratique du travail (CFDT) yrkat upphävande av rådets beslut av den 1 juni 1976 (EGT 1976, L 149, s. 12, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå) "om utseende av representativa organisationer som skall upprätta listor över kandidater" till den rådgivande kommitté som avses i artikel 18 i EKSG-fördraget.

2 CFDT har även yrkat upphävande av den av rådets generalsekreterare i skrivelse av den 1 juli 1976 meddelade vägran att inför rådet presentera de kandidater som av CFDT i skrivelse av den 4 juni 1976 föreslagits till en av de platser som skall tilldelas Frankrikes representativa arbetstagarorganisationer.

3 Till stöd för yrkandena har sökanden anfört att dess uteslutning sedan 1966 från det antal representativa arbetstagarorganisationer som skall utses till en av de platser i den rådgivande kommittén som tilldelats Frankrike strider mot bestämmelserna i EKSG-fördraget, särskilt artikel 18.

4 Genom begäran, som inkom den 20 september 1976, har svaranden med stöd av artikel 91 i rättegångsreglerna yrkat att domstolen skall meddela beslut om att det föreligger rättegångshinder.

5 Till stöd härför har svaranden gjort gällande att varken artikel 33 eller artikel 38 i EKSG-fördraget ger CFDT rätt att väcka en sådan talan, varför sökandens talan bör avvisas utan att själva sakfrågan prövas.

6 CFDT har bestritt att det föreligger grund för att meddela beslut om rättegångshinder och har härvid anfört bl. a. att det av den grundläggande principen i artikel 31 i EKSG-fördraget, enligt vilken "domstolen skall säkerställa att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av detta fördrag jämte tillämpningsföreskrifter", följer att talan kan upptas till prövning.

7 Sökanden har vidare gjort gällande att, i avsaknad av faktiska möjligheter för denne att väcka talan inom ramen för den nationella rättsordningen, skulle EG-domstolens avvisande av talan kunna vara liktydigt med rättsvägran.

8 Även om de principer som åberopats av sökanden med hänsyn till det rättsliga skyddet för enskilda ger anledning till en extensiv tolkning av bestäm-

melserna om talans upptagande till prövning, så rättfärdigar dessa emellertid inte att domstolen på egen hand ändrar villkoren för sin behörighet.

9 I enlighet med artikel 38 i EKSG-fördraget får domstolen upphäva rådets beslut endast på begäran av en medlemsstat eller av kommissionen.

10 Eftersom talan har väckts av ett annat rättssubjekt än dem som anges i artikel 38, är ett enligt denna bestämmelse väsentligt villkor för talans upptagande till prövning således inte uppfyllt.

11 Artikel 33 i fördraget, som innehåller en möjlighet att föra talan enbart mot kommissionens rättsakter, är inte tillämplig i detta fall där talan är riktad mot rådet.

12 Även om bestämmelserna i EKSG-fördraget för övrigt inte innehåller någon direkt möjlighet för sökanden att väcka talan mot rådets beslut, så kan EG-domstolens rättsliga kontroll av giltigheten av rådets rättsakter ändå bli möjlig, på initiativ av en nationell domstol och på de villkor som anges i artikel 41 i fördraget.

13 Även i den del talan avser rådets generalsekreterares skrivelse av den 1 juli 1976 saknas rättslig grund i de ovannämnda artiklarna 33 och 38.

14 Skrivelsen i fråga utgör för övrigt endast en bekräftelse av rådets omtvistade beslut och en erinran om det förfarande som rådet skall följa vid nomineringen av medlemmarna till den rådgivande kommittén.

15 På dessa grunder skall sökandens talan avvisas.

16 Sökandens begäran om att förfarandet för att förnya den rådgivande kommittén skall uppskjutas blir i och med domstolens avvisningsbeslut överflödig.

Rättegångskostnader

17 I enlighet med artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

18 Emellertid kan domstolen i enlighet med artikel 69.3 i rättegångsreglerna besluta att vardera parten skall bära sin kostnad om särskilda omständigheter föreligger.

19 Som en sådan särskild omständighet kan räknas det fall då syftet med ett fackförbunds talan endast är att säkerställa iakttagandet av det representativitetskrav som kommit till tydligt uttryck i artikel 18 i EKSG-fördraget.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

följande:

1) Sökandens talan avvisas.

2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

Kutscher Pescatore Sørensen

Mackenzie Stuart O'Keeffe Bosco Touffait

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 17 februari 1977.

A. Van Houtte
Justitiesekreterare

H. Kutscher
Ordförande